

Utváření hodnotové orientace v pubertě a užívání internetu**Formální stránka:**

Práce obsahuje 90 stran textu, což je na horní hranici požadavku TF. Je členěna do 4 hlavních kapitol, první kapitola je dále rozdělena do podkapitol až třetího řádu. Toto členění je však z obsahového hlediska přiměřené.

Autor se odvolává na 75 odborných pramenů, vesměs českých, z toho 7 elektronických. V textu cituje korektně.

Po grafické stránce má práce pečlivou úpravu.

Jazyková stránka:

V práci se nevyskytují vážnější gramatické problémy (všimla jsem si však jedné hrubé chyby – s.30: „s cíly skupiny“), s výjimkou nadměrného používání čarek v souvětích, a to v celém textu.

Poněkud zvláštní je jazykový styl autora. Jednak často používá špatných tvarů slov (např. s. 7 – „...rizika nemusejí být patrné“... místo „rizika nemusí být patrná“, s. 11 – „...tyto sdělení se dostávají...“ místo „tato sdělení“, s. 18 – „přijmutí“ místo „přijetí“, občas používá spojku „nýbrž“ ve špatném významu: s. 28 – „Kohoutek se shoduje s Nakonečným, nýbrž užívá jiné pojmosloví.“ Pravděpodobně chtěl říci, že autoři se shodují, pouze používají jiné pojmosloví.

Autor se často vyjadřuje stylisticky poněkud neobratně. Např. na s. 7: „Toto může být považováno za cíl práce, ve které byla položena otázka, která však nelze zodpovědět, za pomoci klasického čistého empirismu, pročez byla na pomoc přizvána i filosofie.“

Na některých místech textu není úplně jasné, zda se jedná o přímou či nepřímou citaci (např. s. 16, druhý odstavec).

Obsahová stránka

Práce má charakter odborné teoretické studie bez pokusu o empirické podložení. Co do struktury obsahu je nevyvážená. Autor věnuje rozsáhlou pozornost teoretickým východiskům práce – více než polovinu, samotné problematice internetu pouhých dvanáct stran.

Některé informace se neustále opakují, např. problému hodnoty peněz věnuje pozornost autor ve všech podkapitolách teoretických východisek, ať zkoumá problém z jakéhokoli úhlu pohledu, totéž platí pro klasifikaci hodnot, kterou několikrát opakuje v téměř nezměněné podobě, pouze se odvolává na různé autory a na různé úhly pohledu.

Na některých místech naopak slibuje autor pojednání, které potom nenásleduje, např. na s. 40 – o přehodnocování hodnot ve věku mezi 15. – 30. rokem z pohledu sociologie, které potom ovšem nenásleduje.

Ne vždy se opírá ve svých teoretických vývodech o relevantní autority. Např. Příhoda může být dodnes v některých vývojově psychologických aspektech velmi užitečný autor, nikoliv však v oblasti erotického chování pubescentů, které bylo na konci padesátých let 20. století skutečně jiné než dnes.

Ne vždy je jasné, o čem vlastně autor hovoří. Např. na ss. 67 a 76 není jasné, zda jde o funkce internetu nebo o funkce médií obecně.

V kapitole 4. se autor pokouší o uvedení teoretických východisek týkajících se hodnot a hodnotové orientace do vztahu s informacemi o internetu a s věkem pubescence. Ačkoliv působí poněkud zmatečným dojmem, přece jen autor dospívá k závěrečné tezi, podle níž je

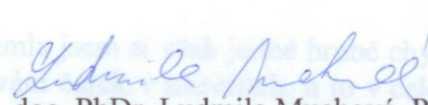
účinek internetu na hodnotovou orientaci pubescentů ambivalentní: Zatímco je velkým obohacením kognitivní stránky osobnosti a tím i obohacením pro volbu hodnot, značně negativní vliv se naskytá v oblasti emocionální a behaviorální složky osobnosti, čímž ovlivňuje negativně pubescentní postoje vůči hodnotám. Takto exemplárně to však autor nekonstatuje.

Závěr:

Z rozsahu a množství citovaných autorů je patrný poctivý přístup autora, vlastní přínos práce však zůstal poněkud zastřen obsahovými nejednoznačnostmi.

Navrhovaná známka:

velmi dobře

doc. PhDr. Ludmila Muchová, Ph.D.

Obsahová stránka

Práce má charakter odborné teoretické studie bez pokusu o empirické podložení. Co do struktury obsahu je nevyvážená. Autor větuje rozsáhlou pozornost teoretickým východiskům práce – více než polovina, samotné problematice internetu pouhých dvanáct stran.

Některé informace se neustále opakují, např. problému hodnoty peněz věnuje pozornost autor ve všech podkapitolách teoretických východisek, ať zkoumá problém z jakéhokoli úhlu pohledu, totéž platí pro klasifikaci hodnot, kterou několikrát opakuje v téměř nezměněné podobě, pouze se odvolává na různé autory a na různé úhly pohledu.

Na některých místech naopak slibuje autor pojednání, které potom nenásleduje, např. na s. 40 – o přehodnocování hodnot ve věku mezi 15. – 30. rokem z pohledu sociologie, které potom ovšem nenásleduje.

Ne vždy se opírá ve svých teoretických vývodech o relevantní autority. Např. Příhoda může být dodnes v některých vývojově psychologických aspektech velmi užitečný autor, nikoliv však v oblasti erotického chování pubescentů, které bylo na konci padesátých let 20. století skutečně jiné než dnes.

Ne vždy je jasné, o čem vlastně autor hovoří. Např. na ss. 67 a 76 není jasné, zda jde o funkce internetu nebo o funkce médií obecně.

V kapitole 4. se autor pokouší o uvedení teoretických východisek týkajících se hodnot a hodnotové orientace do vztahu s informacemi o internetu a s věkem pubescence. Ačkoliv působí poněkud zmatečným dojmem, přece jen autor dospívá k závěrečné tezi, podle níž je